

Ťašká je veru, tá moja mišlienka

Ťaš-ká je ve - ru, tá mo-ja mi-šlien - ka,
 Ťaš - ká je ve - ru, tá mo-ja mi-šlien-ka,
 za-na - ha-la ma tá mo-ja fra-je - ka.

Ťašká je veru, tá moja mišlienka,
 Ťašká je veru, tá moja mišlienka,
 zanáhal ma tá moja frajerka.

Keď zme prišli pred tie lučenské bráňi,
 keď zme prišli pred tie lučenské bráňi,
 fšeci oficieri nás privítali.

Šablička mu zboka nabok štrngala,
 šablička mu zboka nabok štrngala,
 otec, mať aj frajerka plakala.

Zanáhal, ja za to ňebanujem,
 zanáhal, ja za to ňebanujem,
 sedlám koňa, do Lučenca rukujem.

A vítaj, vítaj, ťi ňešťasní vojáčku,
 vítaj, vítaj, ťi ňešťasní vojáčku,
 prípneme ťi na laví bok šabličku!

Ňeplačte vi, rodičov, za nami,
 Ňeplačte vi, rodičov, za nami,
 ešte svietí jasní mesiac nad nami.

Aj jasní mesiac, aj tá jasná zornička,
 jasní mesiac, aj tá jasná zornička,
 otkoším ja, keď poleť guluočka.

Ponad naše humná preletela vlha

Po-nad na-še hum-ná pre-le - te-la vl -
 ha, hej, ňekceu som po-čúv-nuť,
 ňekceu som po-čúv-nuť sta-rej mam-ki slo - vá.

Ponad naše humná
 preletela vlha,
 hej, ňekceu som počúvnuť,
 ňekceu som počúvnuť
 starej mamki slová.

Starej mamki slová,
 starého tatíčka, hej,
 že mi buďe dobrá,
 že mi buďe dobrá
 s koľaji vodíčka.